

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendiolvm Historiæ Trivm Martyrvm E Societate Iesv, in Iaponia Crucifixorum

Collaço, Antonio

Coloniae, 1628

3. Varij motus ac fructus in Patribus Societatis, alijsq[ue] Christianis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45069

Vfioio offēfi, quod, eos quibusdam rebus ad fuam gubernationem ſpectantibus immiſcuiffe ſe iudicarent, Patres Franciſcanos, tanquam eorum clientes, apud Regem accuſarunt, proferentes in eam rem, partē epiſtole Tarazauandoni, Nangafachani Gubernatoris, eodem Patres (præ alijs) grauiſſime inculantis. Ex quibus omnibus effectū, vt Rex offēſus, Patres, quod Euangelium prædicaffent, in crucem (more Iaponico) ſublatoſ necari mandaret.

§. 3. *Diuerſi motus ac fluctus, in PP. Societatis alijsq; Christianis.*

HAc Regis ſententia, incerto rumore (ex varijs narrationibus) ad 8. Decemb. audita, mirabiles facti ſunt in PP. Societatis IESV, atque in diuerſis Christianis eorum diſcipulis animorum motus, adeo vt multi tempus iam aſſe exiſtimarent, ac publicè etiam iactarent,
quo

quo fidem suam in Christum Dominum, atque in supplicijs omnibus pro eadem fide sustinendis, cōstantiam tandem aliquando protestarentur. Itaque nulla ferè prouincia, nulla vrbs in tota Iaponia fuit (ad quā Christianæ fidei cognitio peruenerat) in qua Christiani ferè omnes non ostenderint admirandam in fide Christiana retinenda constantiam, aut ingens sanguinis proprii pro eadem fide profundendi desiderium signis euidentissimis indicarint. Ex infinitis propè, quæ hic dici possent, pauca seligam, ex quibus, de alijs, quæ omnino silentur coniectura fiat. Inprimis P. Organinus (qui ad 26. annos in Iaponicæ Ecclesiæ vinea laboriosè, ac fructuosè colenda posuerat) Domino Iosepho, ex præcipuis Iaponicæ magnatibus hortanti (etiam cum lachrymis) vt domo excederet, antequam custodia ædibus Societatis adhi-

adhi-

adhiberetur, respondit: Domine, desiderium nostrū, ac gloria est, pro Christi nomine, atque Euangelij prædicatione, quamcumque contumeliam, immodicam & mortem ipsam sustinere. Quare etiam parati sumus ad mille mortes pro Domino, cui seruiamus, & pro salute Christianorum, quorum causa ex tam remotis regionibus, per tot terra, mariq; discrimina huc venimus, fortiter perferendas. An ergo existimas latebrarum beneficio, defugiendam nunc mortem quam Christus Dominus noster, hac tam sancta, ac gloriosa occasione nobis offert, mortem, inquam, quæ paulò ante à nobis tantopere desiderata fugiebat. Et quavis ea nocte domo exierit, ne Christianos (vt Domini obijciebant) secum periculis inuolueret, postea tamē audito Regis respōso ad Vfiōiū, & Cicugendonum dato, teneri non potuit à Christianis, quo minus in proposito sese sponte sua ad martyrium offerendi, perseueraret, dicens

cens: Alij suum consilium sequantur.
Ego quid huic affecta mea etati conue-
niat, probè noui. Viginti & amplius an-
nos, Christianam religionem in hisce
partibus Meacensibus, vtcunque foueo
sustentoq; & nunc quando tempus est
in publicum prodeundi, viliter me in
latebras conijciam? absit à me. sic enim
nec honori diuino, nec vinculo, quo So-
cietati obstrictus sum, vnquam satis fe-
cero. Quocirca Deo benè propitio, cras
summo diluculo me do in viam Mea-
cum versus, vt in crucem agar, vel certè
vt naribus, auribusq; mutiler, aut tan-
dem, vt mecum, tanquam cum Euāgelij
præcone, id agatur, quod illis collibitum
fuerit. Quibus auditis P. Roderighes
subiecit se Patri comitem futurum.
Christianis eorum fortitudinem
mirantibus, ac nonnullis etiam di-
cētibus, illud S. Thomæ, Ioan. xi. ea-
mus & nos, & moriamur cum illo, sic-
que nono Decemb. iter Meacense
ingressi sunt cum Paulo Amacusa,
ac

ac fratres Societatis IESU, qui Meaci habitabant, de hac regis sententia monuerunt, qui hunc nuncium pro iucundissimo excipientes, seque mutuo animantes, in omnes futuros casus se communierunt, atque idem Iusto Vcundono, alijsque quibusdam Christianis significarunt; qui illicò ad ædes nostras aduolarunt, vt vna cum fratribus tam honorificam mortem præstolarentur. Paulus autem Amacuzæ cum litteras quasdam ad Mariam Ciuam Fuscimo datas (de Patrum morte) legi audisset, domum rediens dixit. *Tandem Patres, Fratresque charissimi, tempus illuxit, sanguinem profundendi, pro illo Domino, qui amore nostri profudit suum.* Quo audito, singuli cœperunt intendere præparationi, tam interiori (vt animus ritè disponderetur) quam exteriori, vt vestes, ac stolæ concinnarentur, quibus singuli tanquam germani Societatis IESU filij, atque

Euan-

Euangelij præcones in theatrum
prodirent. Alij tres, qui negotijs oc-
cupati domo abfuerant, cum no-
strorum nomina Meaci inscriberē-
tur, petierunt à superiore vt sibi
nomina sua apud Iudicem profiteri
liceret. Quibus responsum exspe-
ctarent, donec de causa huius fen-
tentia constaret. Si enim de fide
agatur, omnes (sine dubio) ad bra-
uium euolatuos. Vincentius autem
è præcipuis Iaponia concionatori-
bus ac interpretibus vnus, cum Na-
ræ (quæ est Academia Ethnicorum,
diei itinere Meaco distans) à fratre
per litteras inuitatus fuisse (vt si
Martyrij particeps fieri videret, sta-
tim aduolaret) statim, nulla mora
interposita, prima luce Meacum ve-
nit, ne gloriosam palmam negligere-
ret. Inter externos familiam duxit,
Magnus ille Christi Athleta, Iustus
Vcundonus, qui etsi in priori perse-
cutione, omnibus bonis, ac honori-

B

bus

bus propter fidem exutus fuisset, ac postea propter vitæ prioris merita veniam impetrasset; nunc tamen audito hoc (de Christianorum nece) rumore, Fusiamum profectus, Cicugendono à quo exul sustentationem habuerat, duo vasa apud Iaponios valde pretiosa (vt facile quinque scutatorum millibus æstimarentur) ei secreto obtulit, vt ijs post mortem (quam pro fide obire statuisset) pro suo arbitratu vteretur. Cumque ille omnem Regis iram in solos Patres Franciscanos ferri diceret, Iustus sui consolandi causa, id dici ratus, in proposito cōstans permansit, eamque constantiā Cicugendonus, præclarè coram pluribus, qui in eius palatio aderant, collaudauit. Ad Iustum proximè accesserunt Paulus & Constantinus duo filij Genesuin, qui est vnus ex 4. præcipuis aulæ Regiæ præfectis, adhuc Ethnicus. Huic cum Paulus
 filius

filius de suscepta à se Christiana religione indicasset; respondit parens: *Hoc tibi confirmo, si Rex Christianos occidi iubeat, me tibi non parciturum.* Cui Constantinus: *Hoc ipsum est, inquit, quod desidero. Nam quod Christianum me esse indicarim, nō ideo feci, ut me neci eximeres, sed potius ut à te damna omnia auerterē.* Cum autem timeret, ne si habitu ordinario incederet (erat enim iam Tambē præfectus) voto Martyrij priuaretur, eo quod Regis Ministri vererentur manus in ipsum (licet se Christianum fateretur) iniicere, statuit capillum radere, & clerici habitum assumere; ut sic facilius voti sui cōpos; fieret immò re postea certius comperta (quod de omnibus Christianis non ageretur) dixit, se nō minori nunc mœrore (de corona Martyrij delata) affici, quam prius lætitia (ob eandem speratam) affectus fuisset. Constantinus autem

(Pauli frater) & Michaël eius cognatus, cum 9. Decemb. rumore iam dissipato, Meacum ad Patres Societatis venissent, re intellecta gratulabūdi dixere: *O quā opportune huc aduenimus! operā certē hac vice dabimus, vt quantumcunque tanto bono indigni, in numerum martyrum accenseamur.* Ita abiectam quandā domunculam, ædibus Patrum vicinam ingressi sunt, occasionem martyrij ibidem præstolantes. Non dissimilia dici possent, non tantum de Ioanne eorundem cognato, aut de Cuirodono genere illustribus, sed etiam de alijs virtute claris, vt de Victore Gubernatoris Ozacani secretario, ac Andrea Ongazafaua hospite nostro, qui cum audissent paucos Iaponios, vnā cum Patribus, supplicio afficiendos, inter se sancta contentione disceptarunt, vtri eorum beata illa fors deberetur. Quin imo cū ex hac Regis offensione, quidam
Ethai-

Ethnici Praefecti occasionem sumerent Christianos persequendi, vnus inter alios ita restitit, vt dixerit; *occidere me potes; sed adigere, vt fidem deseram, non potes.* Plura in ipsa relatione anni 1597. videri possunt, maximè fol. 28. 29. 31. 47. 49. & seqq. item fol. 60. 65. & seqq. 68.

§. 4. *Quosnam Regis sententia comprehenderit.*

INitio quidem rumor sparsus est, quasi Rex omnes Christianos, aut certè omnes Euangelij pracones necari iussisset, quod quidem fundamentum habere potuit, vel ex errore vulgi, vel ex instabili ipsius Regis sermone ac voluntate. Nam cum vulgus omnes Christianos, Patres vocet, ex illo factum, vt audito Patrum nomine, populus de Christianis omnib. intelligeret. Et Rex ipse in hoc genere satis instabilis fuit, Nunc cum Vfoio dixit : *vtrosque*

B. 3. (Patres